

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.573 van 28 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X alias X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 januari 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2005.

Gelet op het artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 5 november 2008.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE loco advocaat B. VRIJENS en van attaché P. VERBEKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

" A. Vluchtrelaas

Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense afkomst met propiska in Tsjetsjenië.

Ter staving van uw asielrelaas haalde u volgende feiten aan:

Op 20 april 2004 werd u voor het eerst aangehouden in Grozny. Russische soldaten sloten u op en brachten u de volgende dag naar uw woning in Germenczuk. Ze voerden een huiszoeking uit en vonden foto's van strijders en enkele videocassettes van militaire acties. Deze werden in beslag genomen en u werd opnieuw naar het politiebureau gebracht en gedwongen een blanco document te ondertekenen. Toen een vriend na vier dagen het nodige losgeld betaalde, werd u vrijgelaten.

Een maand later, op 10 mei 2004 doorzochten Russische militairen voor een tweede maal uw huis te Germenczuk. Ze pakten uw gezin hardhandig aan en vertelden dat ze op zoek waren naar een cassette die u tijdens een parade zou opgenomen hebben.

Omdat u zich niet langer veilig voelde, bracht u uw gezin naar familie in Ingoesjetië.

Op 18 mei 2005 vertrok u richting België. Daar kwam u aan op 23 mei 2004 en vroeg er de volgende dag het statuut van vluchteling aan.

Aan deze vervolgingsfeiten voegde u toe dat u drie vrouwen en acht kinderen heeft en dat u tijdens de eerste oorlog deelnam aan militaire acties in Tsjetsjenië.

B. Motivering

Na een vergelijking van uw asiëldossier in België met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, menen wij te mogen vaststellen dat u in België onder een valse identiteit asiel hebt aangevraagd.

M.Y., een kandidaat-vluchteling die in Polen een asielaanvraag indiende, werd evenals u op 5 maart 1961 te Germenczuk geboren. Zowel u als Y. verklaarde een drietal jaar geleden met een vrouw uit Argun getrouwd te zijn (cgvs II, p. 5-12 en stempel huwelijk in paspoort) en vijf kinderen te hebben van deze vrouw. De oudste zoon werd geboren in 1990 (cgvs II, p. 5). Ook de namen van de ouders komen overeen: N. en M. (cgvs I, p. 5). Verder blijkt dat jullie beiden legerdienst deden in Azerbeidzjan (cgvs I, p. 1). U bezat een huis in Grozny op het adres Ulianova 50 (cgvs I, p. 3), terwijl Y. een propiska had op hetzelfde adres (propiskastempel in paspoort). Daarbij komt nog dat er een duidelijke overeenkomst is tussen de foto die in Polen van Y. werd getrokken en de foto die de Dienst Vreemdelingenzaken van u nam.

Uit bovenstaande vaststellingen kan dus besloten worden dat u en M.Y. één en dezelfde persoon zijn en dat u de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden door een foutieve naam op te geven. Deze stelling wordt nog eens bevestigd door het feit dat u geen enkel identiteitsbewijs voorlegde.

Aangenomen dat uw echte naam M.Y. is, stroken uw verklaringen niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Zo verklaarde u dat u de Russische federatie pas op 18 mei 2004 verliet en nooit elders het statuut van vluchteling aanvroeg vóórdat u in België aankwam (cgvs I, p. 1), terwijl uit de informatie blijkt dat u op 24 november 2003 reeds een asielaanvraag in Polen indiende.

Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die de directe aanleiding vormden voor uw vertrek, namelijk uw aanhouding en de huiszoekingen in 2004.

Bovendien blijkt uit de informatie dat u wel degelijk over een internationaal paspoort beschikte in Polen. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u uw documenten tijdens uw vlucht uit Rusland in Brest verloor (cgvs I, p. 1).

Volledigheidshalve dient nog toegevoegd te worden dat uit de informatie blijkt dat u op 2 april 2004 samen met uw vrouw afstand deed van uw asielaanvraag in Polen. De vraag rijst dan ook of u toch niet samen met uw echtgenote in België aankwam.

Na een onderzoek ten gronde blijkt bijgevolg dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen en dat in hoofde van u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van art.1, par.A, lid 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 kan vastgesteld worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Geneve van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend."

2. Verweerder werpt in zijn Nota van 2 december 2008 een exceptie op van onontvankelijkheid aangezien verzoeker bij het aanvragen van asiel in België op 24 mei 2004, intentioneel en met bedrieglijk opzet valse verklaringen aflegde omtrent onder meer zijn naam en zijn asielaanvraag in Polen.

3. De Raad stelt vast dat verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing niet betwist, noch weerlegt. Deze blijven aldus staande.

Uit het administratief dossier blijkt (zie stuk 20, 19, 18, 11,5) dat verzoeker in België asiel aanvraag onder de -valse- identiteit "Ibrahim ISAYEV, geboren op 5 mei 1961", een eerdere asielaanvraag -in Polen op 24 november 2003- verzweeg en valse verklaringen aflegde over elementaire delen van zijn asielrelaas, inclusief het feit dat hij zich reeds in Polen bevond op het ogenblik dat de belangrijkste –beweerde- feiten in zijn thuisland zich afspeelden.

Uit het administratief dossier blijkt (zie stuk 22) dat verzoeker in Polen op 23 november 2003 asiel had aangevraagd onder de identiteit "Musa YUSUPOV, geboren op 5 maart 1961" en daarbij een internationaal paspoort had voorgelegd, opgesteld op 1 februari 2003.

Het blijkt dus dat verzoeker de Belgische asieldiensten intentioneel heeft misleid.

4. De Raad stelt eveneens vast dat, naast het feit dat verzoeker bovenstaande vaststellingen in de bestreden beslissing niet weerlegt, hij in graad van beroep volhardt in zijn bedrieglijke handelwijze, nu hij zowel zijn verzoekschrift van 30 januari 2006 als zijn verzoekschrift tot voortzetting van 5 november 2008, indiende onder de naam "Ibragim ISAYEV", wat zoals uit het bovenstaande blijkt, een valse naam is.

In overeenstemming met het arrest van de Raad van State van 18 maart 2009, nr. 191.585, dient de exceptie aldus te worden ingewilligd op grond van het algemeen rechtsbeginsel "*Fraus omnia corrumpit*", dat de openbare orde raakt, aangezien het beroep zelf door bedrog is aangetast. Aldus wordt het wettig karakter van het belang aangetast omdat op frauduleuze wijze werd gepoogd de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen en is het beroep bijgevolg niet ontvankelijk wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste rechtmatig belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 april 2009 door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. J. MAESSCHALCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. MAESSCHALCK

M. BONTE